

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Sophie Løhde (V):
Det er jo ikke det, der bliver det afgørende. Men du kan sige, at forudsætningen for ...

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
... ordføreren! Jeg skal gøre opmærksom på, at direkte tiltale ikke er tilladt ifølge forretningsordenen her i Folketinget, altså: hr. Per Clausen.

Kl. 17:08

Kl. 17:09

Sophie Løhde (V):
Jeg undskylder mange gange: Hr. Per Clausen, ja. Nu kom jeg helt fra det.

... at betingelsen for, at der er mulighed for at gå i behandling i privat sammenhæng, selvfølgelig også er, at der eksisterer et tilbud i privat sammenhæng, og der er en række diagnoser inden for det psykiatriske område, som der heldigvis, må vi sige, er så få i Danmark der har, at der ikke findes nogen tilbud i privat sammenhæng. Derfor handler det jo også om, at vi i offentlig sammenhæng skal koncentrere kræfterne om de områder og sørge for, at vi får flest mulige i behandling. Men hvis vi vender tilbage til eksempelvis patienter med spiseforstyrrelser, vil jeg sige, at der findes tilbud i privat sammenhæng. Og jeg kan ikke forstå, at hr. Per Clausen ikke synes, det er en god idé, at unge piger med spiseforstyrrelser skal have mulighed for at komme i behandling i privat sammenhæng, når nu det offentlige ikke kan give et tilbud.

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Tak til ordføreren. Det er hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Jens Peter Vernersen (S):
Det lovforslag, vi behandler her, omfatter jo faktisk 14 lovforslag. Det er 14 lovændringer, så måske burde vi have haft forlænget taletid; jeg kunne også høre, at den tidligere ordfører kun koncentrerede sig om et enkelt punkt.

Der er ændringer i det her lovforslag, som er aftalt af en bred kreds af partier her i Folketinget, af alle bortset fra Enhedslisten, og der er andre elementer i lovforslaget, som er aftalt af en mere snæver kreds. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt at samle en række forslag i ét lovforslag, sådan som det er sket med det lovforslag,

vi behandler i dag, når der er så forskellige aftaler bag.

Efter Socialdemokraternes opfattelse bliver sundhedsministeren nødt til at dele lovforslaget op, så vi har mulighed for at stemme for de afsnit, som vi har indgået aftale om. Det er for Socialdemokraterne helt afgørende.

Der er væsentlige elementer i det her lovforslag, som vi ikke kan stemme for, og derfor bliver det jo en helt håbløs situation, og det bliver også helt umuligt fremover at lave aftaler, hvis man laver en sådan sammenlægning, en sådan pulje, som man har gjort i forslaget her.

Lad mig om lovforslaget sige ganske kort – det kan det jo kun blive – at vi er tilfredse med, at psykiatriske patienter under 19 år får ret til undersøgelse inden for 2 måneder, når det her er gennemført, og vi synes, det er tilfredsstillende med hensyn til ret til behandling.

Når man har fulgt udviklingen på psykiatriområdet og oplevet de ventetider, der er, og som er helt, helt uacceptable, vil jeg godt sige, at det er afgørende for Socialdemokraterne at sætte patienterne før systemet. Det er for Socialdemokraterne afgørende, at der bliver mulighed for, at regionerne kan indgå aftaler med andre behandlingssteder, sådan at de mennesker, der har en sygdom, som er voldsomt problematisk, kan blive behandlet, og at de ikke skal vente i årevis, sådan som vi af de spørgsmål, der er blevet besvaret af sundhedsministeren, kan se har været tilfældet.

Når vi taler om spiseforstyrrelser, kan jeg nævne, at der har været ventetider på over 12 måneder på Rigshospitalet, og det er helt uanstændigt. Vi har behandlet psykiatriområdet som et stedbarn i det danske sundhedsvæsen, og det må simpelt hen høre op. Vi må videre, og efter Socialdemokraternes opfattelse må vi også videre i forhold til finansieringen, idet vi jo i dag finansierer et enkelt område på sundhedsområdet via vores satspulje, hvorimod alt andet bliver finansieret over finansloven.

Med lovforslaget bliver der givet mulighed for, at patienter, der får aflyst en operation, kan vælge en anden mulighed, nemlig privathospital.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at patienter, der er syge, skal behandles hurtigt. Det mener vi Socialdemokrater også. Men vi ved jo også, at der er en sådan mangel på personale i det offentlige hospitalsvæsen, at vi kan se, at patienter med livstruende sygdomme ikke bliver behandlet hurtigt. De skal behandles før patient-